

PPM Juni 2009 Gazet

provinciaal platform minderheden

Marokkanen in Nederland

Op zondag 10 mei vond in Den Haag de presentatie plaats van het boek “ Marokkanen in Nederland, de pioniers vertellen”.

Dit boek bevat het verhaal van de eerste generatie Marokkanen in Nederland en gaat over de vestiging en inburgering. Verhalen verteld door de mensen zelf. Foto's uit hun eigen privéalbums ondersteunen het verhaal en geven een beeld van de omstandigheden waarin zij verkeerden begin jaren 70.

De pioniers vertellen over hun ervaringen uit die eerste jaren waarin zij op zoek gingen naar een beter bestaan voor henzelf en hun familieleden die in het land van herkomst woonden. Ze ondernamen de reis naar het noorden uit economische noodzaak maar ook om van Europa te proeven. De verhalen van teruggekeerde migranten maakten hen nieuwsgierig naar deze omgeving.

Opvallend is het aantal bijdragen van nu in Limburg woonachtige Marokkanen. Zij geven samen met anderen hun relaas over de eerste jaren in Nederland in de jaren zestig en zeventig. Veel van hun tijd brachten zij door met werken; vrije tijd was er nauwelijks. De weinige vrije tijd die wel beschikbaar was, kende een religieuze, culturele en politieke invulling.

Een boek met bijzondere en persoonlijke verhalen.

Het boek is uitgegeven door Meulenhof BV
(ISBN 978 90 209 8435 2 / NUR 747).

Ontmoeting met zelforganisaties in Roermond

Zondag 17 mei 2009 had PPM een ontmoeting met leden van de zelforganisaties in de regio Roermond/Weert. Turkse, Marokkaanse en Somalische organisaties waren goed vertegenwoordigd. Het doel van deze bijeenkomsten is een nadere kennismaking en met elkaar kijken waar samenwerking mogelijk is.

De PPM-bestuursleden Gokhan Arslantas en Mohamed Abucar waren belast met de voorbereiding en uitvoering van deze bijeenkomst en hadden uiteraard ook gedacht aan heerlijke versnaperingen.

Na een korte kennismakingsronde hebben de voorzitter en secretaris van PPM – resp Göksel Soyugüzel en Trudy Habets – aan de hand van een Powerpoint presentatie toegelicht waar PPM voor staat en wat haar activiteiten zijn. Op de website van PPM zijn de activiteiten na te lezen (werkplan en meerjarenplan).

Na deze presentatie was er gelegenheid om vragen te stellen en met elkaar te discussiëren. Het aandachtspunt in Roermond was vooral het onderwijs. Daarin zijn nog enkele verbeteringen door te voeren. PPM heeft afgesproken om met de Somalische Stichting en de leden van de Moskee El Nur apart een gesprek over dit thema aan te gaan.

Het was een geslaagde middag.

PPM Gazet juni 2009

postadres ppm

Trudy Habets (secretaris) Neuborgh 16, 6002 XV Weert,
telefoon 0495 541310, e-mail g_m_habets@versatel.nl

redactie

Wim Brouns, Marjo Daniëls, Trudy Habets

postadres

PPM-Gazet, Postbus 306, 6400 AH Heerlen, telefoon 045 560 54 61

e-mail

m.daniels@spark-result.com

website

www.pplimburg.nl

samenstelling

Spark Result, Postbus 306, 6400 AH Heerlen,

en redactie

telefoon 045 560 54 61, e-mail info@spark-result.com

website www.maecon-groep.nl

vormgeving en druk

Hoenen&vanDooren, Creatieve Communicatie, St. Odiliënberg

mogelijk gemaakt

Deze uitgave kwam tot stand dankzij financiële bijdrage van de

door

Provincie Limburg

Project Ikra in Venray boekt eerste resultaten

Op 1 januari 2008 is in Venray het project Ikra (= leren) van start gegaan. In maart 2008 heeft een aantal betrokken instellingen een intentieverklaring ondertekend. Het gaat om: het Raayland College, Gilde opleidingen Venray, de Stichting Primair Onderwijs Venray, de gemeente Venray, Stelcom en Synthese. Al deze partijen leveren een financiële bijdrage en/of een bijdrage in menskracht. Daarnaast heeft de Provincie Limburg een flinke duits in het zakje gedaan. (zie de PPM Gazet van maart 2008). Doel van het project is de betrokkenheid van allochtone ouders bij het onderwijs van hun kinderen te vergroten en zodoende de kansen van deze kinderen te verbeteren.

2

Samad Houbban, Karima Dimouni en Kamelya Ertürk, projectleider en medewerkers, laten ons delen in hun ervaringen tot nu toe.

Karima en Kamelya werken al langer in de peuterspeelzaal waar ze veel allochtone ouders ontmoeten. Daarnaast zoeken ze de ouders thuis op. Op die manier geven ze ondersteuning bij de opvoeding. Bijvoorbeeld over de mogelijkheden van de bibliotheek voor jonge kinderen en het belang van spelen en voorlezen in de opvoeding. In het kader van het project Ikra hebben ze de afgelopen maanden debatten georganiseerd voor ouders uit de Turkse en de Marokkaanse gemeenschappen in Venray. Daar hebben ook ouders afkomstig uit diverse andere landen aan deelgenomen. Doel van die debatten is geweest het vernemen van knelpunten, wensen en verwachtingen van ouders ten aanzien van de school van hun kinderen en omgekeerd. Het laatste van de drie debatten is onlangs gehouden maar daar is wel het één en ander aan vooraf gegaan. “Je krijgt niet zomaar een grote groep ouders naar zo’n bijeenkomst. Eerst is er gebouwd aan een netwerk van sleutelfiguren, zelforganisaties en moskeeën om zoveel mogelijk mensen te kunnen bereiken en om deze tot samenwerken te brengen. De etnische groepen, instellingen en organisaties in Venray vormen eilandjes die weinig met elkaar te maken hebben en nog minder met elkaar samenwerken. Dat is jammer want zo leren ze niets van elkaar” zegt Kamelya. “Dat is uniek aan onze benadering: werken vanuit meerdere perspectieven door de eilandjes bij elkaar te brengen en zo meerwaarde te creëren. Het kind staat centraal en alle ouders willen het beste voor hun kind. De zelforganisaties hebben we nodig als intermediairs

om informatie door te kunnen geven en de mensen bij elkaar te brengen. Daar is vaak overredingskracht bij nodig. Dan helpt het erg als de imam na het vrijdaggebed de mensen oproept om naar onze bijeenkomsten komen. De imam wijst de mensen dan op hun eigen verantwoordelijkheid in de opvoeding en het onderwijs van hun kinderen. Daarnaast hebben we onder andere ook gebruik gemaakt van L1. Daar hebben we veel reacties op gekregen”.

Volgens Karima is het gebruik van de eigen taal voor veel mensen nog steeds belangrijk. Ze spreken wel Nederlands maar gevoelige onderwerpen bespreken veel mensen liever in hun moedertaal, ook met hun kinderen. Daarom hebben we eerst debatten georganiseerd in het Arabisch en Turks. Die waren vooral bedoeld om mensen te informeren over onze plannen en om hun wensen en vragen te vernemen. Daarna hebben we een debat georganiseerd voor ouders van alle etnische groepen en medewerkers van scholen, instellingen en zelforganisaties van allochtonen. Dat is in het Nederlands gegaan. Daar hebben we ook de gemeente bij betrokken, de politie en een Islamtheoloog. Dit debat hebben we samen met de basisscholen voorbereid. In totaal hebben er 90 mensen aan deelgenomen. Hier is een aantal thema’s aan de orde gekomen gericht op opvoeding en onderwijs en vooral de rol van de ouders daarin. Er is namelijk een groot verschil tussen wat veel ouders als hun verantwoordelijkheid zien en hoe de scholen of de politie daarover denken. Ouders zijn nogal eens geneigd om hun verantwoordelijkheid te beperken tot wat er in huis gebeurt en de rest te rekenen tot de verantwoordelijkheid van anderen, bijvoorbeeld de school. Dat leidt vaak tot misverstanden en af en

toe, in ernstige gevallen, tot ontsporing van de kinderen. Volgens Samad is het de bedoeling van de debatten dat ouders hierover gaan nadenken en ook handreikingen krijgen om het anders te doen. “Daarnaast krijgen de scholen bijvoorbeeld een unieke gelegenheid om van de ouders te horen hoe zij daarover denken. We proberen zo oplossingen te vinden voor de conflicten die voortvloeien uit de grote kloof tussen wat de ouders vanuit hun eigen achtergrond hebben meegekregen en de eisen die de samenleving hier stelt”. “Wij werken ook erg vanuit onze eigen ervaringen. Wij werken al jaren in de peuterspeelzaal en komen zelf voort uit de Marokkaanse en Turkse gemeenschap van Venray. Wij zijn hier opgegroeid en zijn zelf ook ouders. De problemen van de ouders waar wij voor werken hebben we zelf ook meegeemaakt” zeggen Kamelya en Karima. “Wij kennen het netwerk en veel ouders kennen ons al van vroeger of van de peuterspeelzaal. Dat maakt het gemakkelijker toegang tot hen te krijgen en vertrouwen op te bouwen. Ook daaraan ontlenen wij onze meerwaarde”. Alle ouders vinden onderwijs erg belangrijk voor hun kinderen maar ze weten vaak niet wat hun eigen verantwoordelijkheid daarin is of hoe ze hun kinderen kunnen stimuleren. Veel jonge allochtonen die hier carrière maken zeggen desgevraagd dat dit juist van groot belang is geweest voor hun kansen in het onderwijs en op de arbeidsmarkt. Ouders die hun kinderen wel kunnen stimuleren en die weten hoe ze hun verantwoordelijkheid moeten nemen in de opvoeding bewijzen hun kinderen een grote dienst”.

Het project Ikra bestaat volgens Samad uit vier onderdelen. “In deze debatten is het vooral gegaan om het gevoeligen maken van ouders voor hun verantwoordelijkheden in opvoeding en onderwijs en om het ondersteunen van de ouders daarbij. Daarnaast proberen wij deuren open te krij-

gen voor jongeren, verzorgen wij stagebemiddeling en werken wij aan hun houding, presentatie en het corrigeren van negatief sociaal gedrag, samen met de scholen. Deze trainingen worden ook aan leerkrachten gegeven om beter te kunnen functioneren in de multiculturele omgeving. Stagebemiddeling houdt in dat wij de leerling goed voorbereiden, stage-instellingen gericht werven, en zo nodig extra aandacht geven aan de leerlingen. De docenten worden toegerust om allochtone leerlingen beter te begeleiden. Ouders worden gestimuleerd tot een grotere betrokkenheid bij het onderwijs van hun kinderen.

De motor achter het voorspoedige verloop van deze aanpak is de sterk toegenomen samenwerking tussen de deelnemende instellingen en de zelforganisaties. Dat is in alle activiteiten zichtbaar. De partners versterken elkaar in een gezamenlijk ontwikkeld proces. De eilandjes zijn als het ware verbonden door dijken en het tussenliggende water is ingepolderd. Precies zoals laag Nederland eeuwen geleden ontstaan is.

Het project loopt drie jaar maar we willen wel dat het daarna doorgaat met reguliere middelen. Om aan te tonen dat deze aanpak een positief effect heeft op de Venrayse samenleving hebben we het CESRT ingeschakeld, een onderzoekscentrum van de Hogeschool Zuyd te Maastricht. Zij voeren een nulmeting en voortgangsmetingen uit. Zo hopen we blijvende verbeteringen te bewerkstelligen. (CESRT = Comparative European Research and Theory.)

3

Voor meer informatie kan contact worden opgenomen met projectleider Samad Houbban van Synthese te Venray.
Telefoon 0478-517317 of 06-46233879
Email s.houbban@synthese.nl

Bezoek zelforganisaties

Onder het motto “Samen staan we sterk” bezoekt PPM in diverse regio’s de lokale zelforganisaties. In dit voorjaar hebben bijeenkomsten plaatsgevonden in Heerlen (9 april) en Roermond (17 mei). Later dit jaar vinden nog bijeenkomsten in andere regio’s plaats.

Het PPM als provinciaal maatschappelijke organisatie voor de belangen van minderheden in Limburg vindt het noodzakelijk om regelmatig contacten te onderhouden met lokale zelforganisaties om te horen wat er leeft. Maar ook om draagvlak te creëren voor het door PPM gekozen beleid, afstemming van activiteiten, projecten van lokale zelforganisaties stimuleren en informatie en kennis uit te wisselen.

Tijdens deze bijeenkomst is er aandacht voor

- Onderlinge kennismaking
- Onderhouden en versterken relaties PPM / lokale organisaties
- Afstemmen van beleid en activiteiten op lokale ontwikkelingen, signalen en behoeften
- Informatie, kennis en ideeën uitwisselen

De inzet van allochtone sleutelfiguren voor scouting

Een gesprek met Abdi Maxamed

4

“Ik sta er voor 100% achter” zegt Abdi Maxamed, één van de sleutelfiguren die ingeschakeld worden om allochtone ouders en kinderen enthousiast te maken voor het project “Meer scouts met Kleur” in Heerlen. Abdi is ongeveer twintig jaar geleden uit Somalië naar Nederland gekomen. Gevlucht voor de oorlog die het gezin waartoe hij behoort uit elkaar geslagen heeft. Hij is dan negen jaar oud. In Nederland woont al een broer. Daarom komt hij, samen met een andere broer, ook naar Nederland. Ze gaan wonen in Schaesbergerveld, toevallig tegenover het scoutinggebouw. In het begin is alles vreemd, de taal, de gewoonten, de school en ook wat zich tegenover hun huis afspeelt. Abdi heeft al snel door, mede door de lessen van meester Jan, dat het leren van de taal erg belangrijk is. “Dan kun je veel gemakkelijker spelen met andere kinderen. Elke zaterdag komt er een aantal naar het Scoutinggebouw. Daar doen ze soms spannende dingen, zoals vuurtje stoken, tenten bouwen en spelletjes in het bos. Van klasgenootjes hoorde ik dat het een scoutinggroep was en dat ik lid kon worden. Mijn broer vond het prima en ik werd snel in de groep opgenomen. Ook omdat de kinderen het wel interessant vonden om een donkere jongen in de groep te hebben. Ik kon ook aardig zingen, voetballen en break dancen dus ik was nogal populair. Uiteraard is er ook gepraat over mijn moslim achtergrond. De leiding vond het geen probleem om daar rekening mee te houden. Bijvoorbeeld met het eten. Mijn broer hield van de overkant een oogje in het zeil. Het was heel leuk maar ik heb er ook veel geleerd. Zoals respect voor andere mensen en voor de natuur. Ik heb zelfvertrouwen gekregen, geleerd op te komen voor mijzelf en ik heb mijn Nederlands erg kunnen verbeteren. Daar heb ik in mijn studie veel plezier van gehad. Ik heb mij er ook echt thuis gevoeld. Scouting was overigens nieuw voor ons. In Somalië kenden wij het niet. Door de oorlog bestond er geen scouting meer. Aan scouting heb ik lessen voor het leven overgehouden en nog steeds een paar goede vrienden. Jammer dat de algemene opinie over vluchtelingen later verslechterd is. De positieve manier waarop de mensen toen met mij zijn omgegaan is er nu vaak niet meer. Dat komt ook omdat mensen te weinig met elkaar in contact komen en elkaar niet kennen. Scouting is een goed middel om dat te verbeteren”.

Abdi maakt een sprong in de tijd. “Met veertien ben ik gestopt met scouting. Op de middelbare school en het MBO krijg je andere vrienden en andere interesses. Maar nu ik volwassen ben vind ik het leuk om weer met scouting bezig te zijn. Vooral omdat ik het zo goed vind voor andere kinderen. Ik wil graag iets betekenen voor andere Somalische mensen. Dat is iets wat ik van scouting geleerd heb. Ik doe dat via mijn eigen stichting maar ook als sleutelfiguur voor het project Meer Scouts met Kleur. In het Centrum voor Diversiteit in Heerlen heb ik Chaib Stuiat ontmoet. Toen hij mij vroeg iets voor het project te doen, heb ik meteen ja gezegd. Ik kom veel in aanraking met Somalische mensen en kan hen goed informeren over scouting. De leiding van de scoutinggroepen help ik met informatie over de achtergronden van de Somalische mensen en ik help ze bij het leggen van contacten. Voor veel Somaliërs ben ik een vertrouwenspersoon. Dat helpt om ze te overtuigen van het nut van scouting, om toestemming te krijgen en om bezwaren weg te nemen. Ik gebruik daarbij mijn eigen ervaringen. Ik nodig ze uit voor open dagen en ga mee met een uitstapje zoals bijv. naar het Gaiapark. Kinderen zijn gauw vertrouwd met elkaar. Die kijken niet naar kleur maar de ouders moet je wel overtuigen. De belangrijkste vragen van ouders gaan over veiligheid bij de activiteiten, het eten, de omgang van jongens en meisjes met elkaar en over de kosten. Ook is belangrijk dat scouting zich dichtbij afspeelt zodat de ouders er een oogje op kunnen houden”.

Abdi werkt via toevallige contacten en door mensen gericht op te zoeken. “Als vertrouwenspersoon kan ik dat doen. Ik weet ook hoe ze communiceren. Bij het eerste contact zeggen ze uit beleefdheid

vaak ja maar bedoelen dan nee. Bij het tweede gesprek komen de twijfels en vragen. Dan moet ik vooral luisteren en mij verplaatsen in de mensen. Vervolgens moet ik regelmatig op het onderwerp terugkomen en kan ik wat meer druk uitoefenen. Nederlanders communiceren anders en dan ontstaan vaak misverstanden. Belangrijk is dat Nederlanders en Somaliërs elkaar beter leren kennen. Dat kan bijvoorbeeld via scouting. Ik kom nu ook weer mensen tegen die ik van vroeger ken. Bijvoorbeeld een lerares Engels die tevens leidster is bij een scoutinggroep. Zo leer je mensen ook kennen in een heel andere situatie. Binnenkort is er weer een open dag. Dan zien we misschien iets van de resultaten van ons werk`.

Meer scouts met kleur

“Scouting biedt lessen voor het leven”. Onder dit motto doen tienduizenden kinderen tussen 5 en 18 jaar in Nederland aan scouting en velen blijven daarna “hangen” als groepsleider of leidster, bestuurslid of voor hand- en spandiensten omdat ze het zo leuk vinden. Zoals zoveel vrijwilligersorganisaties in Nederland is scouting echter nog een erg “witte” organisatie. Dat wil zeggen dat allochtone kinderen er erg weinig gebruik van maken. Voor zover bekend is er één allochtone scoutinggroep in Nederland “Ibn Batouta” genoemd naar een grote Middeleeuwse Arabische ontdekkingsreiziger. Daarbuiten vind je nauwelijks allochtone kinderen bij scouting.

Daar moet verandering in komen, vinden Regio Scouting Parkstad Limburg en het Centrum voor Diversiteit te Heerlen. Op zaterdag 13 januari 2009 heeft daarom de aftrap plaatsgevonden van het project “Meer Scouts met Kleur” bij de scoutinggroep Nieuw Einde. Wethouder Riet de Wit van de gemeente Heerlen heeft op die dag, samen met een groot aantal scouts, symbolisch de drempel weggetrokken die er vaak nog ligt tussen de scoutinggroepen en allochtone ouders en kinderen. Daarmee onderstrepen de wethouder en de kinderen namens de gemeente en de groepen dat scouting er moet zijn voor alle kinderen.

Naast Scouting Nieuw Einde nemen ook Scouting Molenberg en St. Gerardus Heksenberg deel aan het project. Het project is geïnitieerd door de regio Scouting Parkstad Limburg en wordt gesubsidieerd door het Ministerie van VROM in het kader duurzaam interetnisch contact. Drijvende krachten achter het project vanuit Regio Scouting Parkstad Limburg zijn Jean Weijers en Ger Vankan. Projectleider is Albert van der Leeuw en het Centrum voor Diversiteit in Heerlen biedt inhoudelijke en praktische ondersteuning in de persoon van Chaib Stiuat en enkele van zijn collega's. Bij de aftrap geven Ger Koopmans, voorzitter van Scouting Nederland, en een afvaardiging van Scouting Limburg blijk van hun belangstelling. Om maar meteen in de juiste stemming te komen laten de kinderen van de drie scoutinggroepen zien hoe scouting gespeeld wordt in het “Grote Chaosspel” terwijl het Centrum voor Diversiteit de gasten en vooral de kinderen laat proeven van allerlei hapjes uit de keukens van diverse landen. Ook de “lengleng” of “ranja” voor de gewone burger, ontbreekt niet.

Doel van het project is

- het verstevigen van de contacten tussen scouting en zelf-organisaties van inwoners van Heerlen die oorspronkelijk uit een ander land of een andere cultuur komen;

- het ontwikkelen van een methodiek gericht op een betere communicatie tussen de leiding van onze scoutingclubs en deze Heerlenaren en hun organisaties;
- door betere communicatie, begrip, aangepast programma en vertrouwen het aandeel kinderen uit de bedoelde groepen bij scouting te vergroten.

Het project is inmiddels van start gegaan en zoals te verwachten valt loopt het niet vanzelf. Er moet echt wel wat gebeuren om ouders en kinderen te informeren en te laten zien waarom scouting voor hun kinderen belangrijk kan zijn en dat er met specifieke wensen of problemen best rekening gehouden kan worden. Aan de andere kant moet de leiding van de scoutinggroepen er van overtuigd worden dat het zin heeft en nodig is een extra inspanning te doen. Zij moeten voorbereid worden op het omgaan met ouders en kinderen met andere culturen en religies. De organisaties van allochtonen en allochtone sleutelfiguren moeten er bij betrokken worden omdat vooral in het begin de communicatie vaak via hen moet lopen, bijvoorbeeld bij het informeren van ouders. Ook al komt scouting voor in heel veel landen over de hele wereld, toch kennen veel ouders het niet of hebben er een heel andere voorstelling van dan in Nederland het geval is. Alle partijen zijn echter vol goede moed gestart en hebben zich voorgenomen het project tot een goed einde te brengen. Uiteraard zullen de ervaringen beschikbaar komen voor belangstellende scoutinggroepen.

Wie meer wil weten over dit project kan contact opnemen met het Centrum voor Diversiteit te Heerlen:

www.centrumvoordiversiteit.nl,

E info@centrumvoordiversiteit.nl

T 045-5714014.

Of

Scouting Regio Parkstad

of de deelnemende scoutinggroepen:

www.parkstadlimburg.nl

Jean Weijers

T 045-5422398

E vz@parkstadlimburg.nl.

Kleur Bekennen in Limburgs Museum Venlo

Het Limburgs Museum is het museum in Limburg waar geschiedenis en cultuur van de Limburgers in beeld gebracht worden. De museumzalen zijn ingericht op pakkende wijze met voorwerpen, schilderijen, maquettes en opstellingen van de Prehistorie en de Romeinen tot het heden. Menigeen vindt er iets terug wat hij of zij uit eigen omgeving of van ouders of grootouders herkent.

Alleen..... de geschiedenis van de migratie is slecht zichtbaar terwijl het huidige Limburg mede door migranten tot stand is gebracht. Daar wil het museum verandering in aanbrengen. In de komende paar jaar wordt een aantal zalen opnieuw ingericht en daarbij zal ook de geschiedenis van de migratie duidelijker aan de orde komen. Limburg heeft door de hele geschiedenis heen migratiestromen gekend, zowel naar Limburg toe, als door Limburg heen en uit Limburg weg. Het accent zal echter komen te liggen op de migratie van de afgelopen 100 jaar. Thema's zijn onder andere: waarom en hoe kwamen mensen naar Limburg, waar woonden ze en hoe werden ze opgevangen, wat vonden of vonden ze van hun leven in Limburg, wat hebben ze betekend voor de Limburgse samenleving, hoe ziet hun religie en cultuur er uit, wat zijn de gebruiken rond geboorte, huwelijk, overlijden en feesten. Maar ook "gewonere" dingen als eetgewoonten, sport en muziek die ze hebben meegebracht.

6

Met het project Kleur Bekennen is inmiddels een fraai begin gemaakt. Op de website www.kleurbekennen.nl is een voorproefje te zien maar het zal ook in de nieuwe inrichting merkbaar zijn. Het Limburgs Museum wil daarmee aantrekkelijker worden voor migranten. Wat veel mensen in een museum aanspreekt zijn namelijk die zaken die ze van zichzelf of van de eigen culturele achtergrond herkennen. Op de website van het project komen vroeg of laat alle belangrijk groepen migranten aan bod, met name in de vorm van foto's, een beschrijving van de geschiedenis en verhalen van migranten zelf. Vooral de foto's en de verhalen zullen voor veel mensen herkenbaar zijn.

Het Limburgs Museum is nog altijd op zoek naar aansprekende verhalen en foto's. Hebt u die, dan wil het museum graag met u in contact komen. Foto's worden door het museum gescand en vervolgens aan u teruggegeven. Daarmee levert u een belangrijke bijdrage aan het project Kleur Bekennen. Naast de website en de herinrichting van zalen organiseert het Limburgs Museum ook bijeenkomsten voor

groepen migranten en start er in het voorjaar van 2010 een tijdelijke tentoonstelling.

Met het project Kleur Bekennen is het Limburgs Museum een van de drie prijswinnaars in het kader van "Diversiteit Verrijkt" van het VSB Fonds. Het VSB fonds wil met deze wedstrijd de culturele sector een nieuwe impuls geven op het gebied van diversiteit. Dat is ook hard nodig omdat juist daar nog veel kloven te overbruggen zijn.

Hebt u foto's, films, verhalen, voorwerpen of documentatie die u aan het museum beschikbaar wilt stellen of denkt u op een andere manier een bijdrage te kunnen leveren neem dan contact op met mevrouw Miriam Gazzah van het Limburgs Museum in Venlo via m.gazzah@limburgsmuseum.nl of 077-3522112.

Overigens is het Limburgs Museum een bezoek meer dan waard. U vindt het museum schuin tegenover het station in Venlo. Zie ook www.limburgsmuseum.nl.

Stichting WACHM is broedplaats voor talent

Vertaalt uit het Arabisch is WACHM de afkorting van “Marokkaanse jongeren in contact” maar het is ook de aanduiding voor de tatoeëring die oudere Berbervrouwen vaak dragen op hun kin. Dit staat symbool voor wijsheid en iets dat blijvend is. Betekenissen waar de stichting veel mee wordt geassocieerd, zegt Mohammed Meziani, voorzitter van de Stichting WACHM in Venlo – Tegelen. Met hem heb ik een gesprek in hun kantoorruimte te Venlo.

WACHM is voor mij een oude bekende omdat ik de stichting en haar vertegenwoordigers regelmatig ontmoet heb in de afgelopen jaren. Daarbij is mij opgevallen dat ik nogal wat mensen die actief zijn (geweest) in WACHM nu op allerlei andere plekken in de samenleving tegenkom. Meestal op sociaal maatschappelijk terrein maar ook in de politiek en bij verschillende instellingen. Is dat toeval of is er een verband? Dat is de vraag die ik in het gesprek met Mohammed wil oplossen.

“Als je ziet waar de oud-leden en leden van WACHM terecht zijn gekomen dan moet er haast wel een relatie zijn, zegt Mohammed”. Bijna iedereen heeft een goede maatschappelijke positie verworven. Natuurlijk ligt dat niet alleen aan hun activiteiten in WACHM maar ik ben er zeker van dat het een rol heeft gespeeld. Sinds de oprichting in 1990 heeft WACHM niet alleen een groot aantal activiteiten ontwikkeld en uitgevoerd, met name voor Marokkaanse jongeren, maar ook voortdurend gewerkt aan de vorming van nieuw kader en aan verjonging en vernieuwing. Daardoor hebben veel mensen de kans gekregen vaardigheden te leren en organisatorische en bestuurlijke ervaringen op te doen die ze nu op andere plaatsen goed kunnen gebruiken. WACHM heeft zodoende steeds kunnen putten uit nieuw talent. Mensen kunnen bij ons beginnen als vrijwilliger en doorgroeien naar bestuursfuncties als ze dat willen. Daarbij is het van oudsher een jongerenorganisatie en alleen al daarom moet je voorkomen dat er door de leeftijd een afstand ontstaat tussen de organisatie en de doelgroep”. Uit het verdere verhaal van Mohammed blijkt dat dit twee heel belangrijke succesfactoren zijn geweest. Daarnaast heeft de stichting regelmatig vernieuwingsprocessen doorgemaakt omdat ze zich er van bewust is dat de tijd niet stil staat. Met name de situatie van Marokkaanse jongeren is in bijna 20 jaar sterk veranderd en intussen zijn nieuwe doelgroepen in beeld gekomen. Vrouwen, kinderen en ouderen hebben een belangrijkere plek gekregen in het programma van WACHM. “Verder is ook onze manier van werken een belangrijke factor geweest”, zegt Mohammed. Wij hebben altijd gestreefd naar openheid en transparantie. Iedereen mag zien wat we doen. Verder zijn democratische besluitvorming belangrijk en verantwoordelijkheidsgevoel belangrijk. Als je taken op je neemt moet je die ook uitvoeren”.

WACHM blijkt sinds de oprichting ook veranderd te zijn van een naar binnen gerichte organisatie, met sociaal culturele activiteiten voor Marokkaanse jongeren, naar een sterk naar buiten gerichte organisatie. “We stimuleren jongeren bijvoorbeeld om deel te nemen aan activiteiten die niet door ons zijn georganiseerd maar waar ze wel veel kunnen leren, informatie verzamelen en een netwerk opbouwen. Dit beperkt zich niet alleen tot de eigen regio, maar is zelfs landelijk gericht. Ze kunnen zo van onderaf groeien. Overigens kunnen ook jongeren van andere organisaties daar aan meedoen en er zijn ook nieuwe organisaties uit voortgekomen. Voortdurende vernieuwing betekent dat je voelthorens moet hebben in de samenleving. Dat doen we bijvoorbeeld door middel van regelmatige bijeenkomsten rondom thema's op de vrijdagen. Zo komen we veel onder de mensen, maar ook komen de mensen

naar ons. En als je dingen doet die de mensen nuttig vinden komen ze vanzelf. Vernieuwen betekent ook dat steeds gezorgd moet worden voor nieuwe aanwas en dat de oudere bestuursleden op tijd hun functie overdragen aan jonge mensen. Ze kunnen dan best nog actief blijven en dat doen ze ook vaak. Hun ervaring blijft belangrijk. Nieuwe aanwas krijgen we door jongeren die als rolmodel kunnen dienen met andere jongeren in contact te brengen. We nemen ook jongeren mee naar bijeenkomsten en activiteiten waar ze op eigen houtje nooit aan toe zouden komen. We organiseren debatten over lokale en regionale ontwikkelingen die voor jongeren van belang zijn en we zorgen voor openheid over alles wat we doen. Dat laatste wekt vertrouwen en dat is heel belangrijk. De laatste paar jaar zoeken we ook meer samenwerking met andere organisaties, zoals PPM, het Marokkaans Activiteiten Centrum, de moskee, Noemidia, SMN, Forum maar ook de gemeente, de politie en allerlei instellingen om krachten te bundelen en ons netwerk te verstevigen. Dat is belangrijk als je beleid wil beïnvloeden van gemeente, instellingen of provincie”.

Sinds 2006 is WACHM bezig met een cultuuromslag. “Dat is trouwens niet voor de eerste keer” zegt Mohammed. In 2002 hebben we dat ook al een keer gehad en het is ook niet altijd even goed gegaan met WACHM. Ook wij hebben slechtere tijden meegeemaakt. Maar tot nu toe hebben we steeds op tijd het roer kunnen verzetten. We hopen nu dat we meisjes en vrouwen in ons bestuur krijgen door ons meer dan vroeger te richten op activiteiten voor hen en voor kinderen, bijvoorbeeld in de vorm van opvoedingsondersteuning. Maar ook voor de ouderen willen we iets gaan doen”. Wat is nu de betekenis van WACHM geweest voor de maatschappelijke positie van jonge mensen? “Als je terugkijkt zie je dat alle mensen die als bestuurlijk actief zijn geweest een sprong vooruit in hun maatschappelijke positie hebben gemaakt” zegt Mohammed. Bijna alle sleutelfiguren in de Marokkaanse gemeenschap in Venlo – Tegelen hebben wortels in WACHM. Ook de gemeente heeft dat gezien en ook al zijn we misschien wel eens lastig met onze kritiek, dat wordt gewaardeerd. We zijn voor de gemeente een serieuze gesprekspartner en er is een positievere kijk ontstaan op het potentieel dat Marokkaanse jongeren hebben. Dat biedt voor hen vervolgens weer meer kansen. Sinds we meer verschillende activiteiten en doelgroepen hebben, moest ook onze organisatie aangepast worden. We werken nu met een relatief klein bestuur en met werkgroepen om de taken beter te kunnen verdelen. Dat biedt weer meer mensen een kans hun talenten te ontwikkelen”.

Zie voor meer informatie: www.wachm.nl

Even voorstellen

De redactie wil in de PPM-Gazet (zelf)organisaties de gelegenheid bieden zich te presenteren. In deze editie het woord aan de Stichting Marokkaanse Nederlanders Parkstad.

Stichting Marokkaanse Nederlanders Parkstad

De stichting die zich niet in een hokje plaatst/ laat plaatsen en er voor iedereen is.

- 8 In de huidige situatie kampen veel ouderen en jongeren met problemen die ze vaak niet zelfstandig kunnen oplossen. Er bestaan geen kant en klare oplossingen voor deze problemen. Wel zijn we er van overtuigd dat het belangrijk is, dat deze mensen zelfstandig (voor zover dit mogelijk is) leren hoe ze bepaalde situaties kunnen aanpakken en welke instanties/ mensen hen hierbij kunnen helpen.

De stichting heeft ten doel

- Iedereen actief deel te laten nemen in deze maatschappij op een gelijkwaardig niveau door de mensen handvatten te bieden waar men echt iets aan heeft;
- het bevorderen van de zelfstandigheid van de Marokkaanse Nederlanders;
- het vergroten van de samenwerking met andere doelgroepen om de gezamenlijke doelen te bereiken en deelname aan de maatschappij te vergroten;

- het leveren van een bijdrage aan de mogelijkheden voor Marokkaanse Nederlanders om zich volwaardig burger te voelen in Nederland;
- het verrichten van alle verdere handelingen, die met het vorenstaande in de ruimste zin verband houden of daartoe bevorderlijk kunnen zijn.

Nadere informatie

**Stichting
Marokkaanse Nederlanders
Parkstad**

Locatie Prinssenstraat 14, 6433GJ Hoensbroek
Postadres Postbus 68 6440AB Brunssum
Tel. 06-52433414
Email StichtingMNP@live.nl

Voetballen voor vrijheid

Op 5 mei vieren we in Nederland onze vrijheid. Op diverse plaatsen gaan organisaties aan de slag om hieraan een invulling te geven. Denk bijv. aan de vele bevrijdingsconcerten en festivals. 5 mei is ook uitgeroepen tot Nationale Straatvoetbaldag. Voetbal is immers meer dan alleen een spel. Het gaat ook om een sociaal gebeuren waarbij muziek, dans, eten en met elkaar praten zeker zo belangrijk zijn. Dus ook een symbool van vrijheid, respect, samenspel en plezier.

Straatvoetbal kom je overal tegen. Jongens en meisjes die op straten en pleinen een balletje trappen. Het spel wordt in alle hevigheid beleefd met alle uitpattingen die daarbij horen. Na de wedstrijd geldt alleen nog het respect voor elkaar. Alle frustratie is dan verleden tijd.

De Heerlense voetbalvereniging MSP '03 vormde het decor voor de jaarlijkse straatvoetbaldag 2009. Een groot aantal teams met zowel jongens als meisjes als autochtonen en allochtonen hebben zich ingeschreven. In een heuse pan-

nakooi – een omheind speelveldje met 2 miniatuurgoaltjes – strijden de teams.

Dat het niet alleen om de sport gaat, blijkt uit de aanwezigheid van een rap duo dat het geheel een muzikale invulling geeft. Ook voor de inwendige mens is gezorgd. De overheerlijke huisgemaakte “buitenlandse” hapjes zijn zeer in trek na de inspanningen op het veld.

De organisatie van deze dag is in samenwerking met PPM opgezet.

Stichting Stelcom

Onderneming op het gebied van Welzijn

Stichting STELCOM is een startende professionele organisatie, die actief is op het gebied van Welzijn en zich speciaal richt op de kennis en vaardigheden binnen de niet westerse bevolkingsgroep. Stelcom tracht door expertise uit de doelgroep deuren te openen, daar waar deze normaliter gesloten zijn. Het bestuur bestaat dan ook uit een mix van diverse burgers met verschillende culturele achtergronden.

Het bestuur van de stichting STELCOM wenst uit 7 personen te bestaan met ieder een eigen set kerntaken en verantwoordelijkheden. De organisatie streeft naar een evenwichtige verdeling van de werkzaamheden en verplichtingen binnen het bestuur. De voornaamste taak van het bestuur is het mogelijk maken van activiteiten die gericht zijn op het bevorderen van het welzijnsniveau van de doelgroep.

Wij zijn op zoek naar twee kandidaten (bij voorkeur vrouw) voor de functie van

9

BESTUURSLID

Het bestuur is verantwoordelijk voor het optimaal functioneren van de organisatie en de realisatie van de doelstellingen. Het bestuurswerk is vrijwillig maar niet vrijblijvend. Daar staat echter tegenover dat bestuursleden een kleine bezoldiging krijgen voor de werkzaamheden die zij verrichten. Bepaalde onkosten gemaakt in de uitoefening van de functie worden eveneens vergoed. De zittingstermijn van bestuursleden is maximaal 2 x 3 jaar. Het bestuur vergadert eens per maand.

Een door ons gewenste bestuurslid

- heeft een HBO/WO denkniveau
- is een onafhankelijk, kritisch denker
- heeft affiniteit met, dan wel specifieke kennis van, de doelgroep
- kenmerkt zich door het tonen van initiatief en integriteit.

Inlichtingen

N. Berk, tel. 06-42103936 of nahit.berk@stelcom.nl
M. Ouchene, tel. 06-43801167 of mohammed_ouchene@hotmail.com

Algemene informatie

www.stelcom.nl

Reacties aan

Stichting Stelcom
Postbus 49
5800 AA Venray of
info@stelcom.nl

Verslag Themabijeenkomst “ Pleegouderschap”

17 april 2009 te Venray

Inleiding

Het is een bekend gegeven dat veel allochtone ouders weinig weet hebben van de voorzieningen die hen ondersteunen bij het opvoeden en opgroeien van hun kinderen. Zij weten onvoldoende – of zelfs niet - de weg naar Bureau Jeugdzorg te vinden. Aan de andere kant ondervinden instellingen voor jeugd- en pleegzorg grote problemen bij het vinden van allochtone pleeggezinnen.

Bij allochtonen berust een taboe op het onderbrengen van je kinderen in een ander gezin. Terwijl dit vaak een goede oplossing is in het belang van het kind. Je bent dan niet per definitie een slechte ouder, maar je zoekt naar de beste oplossing voor dat moment voor jouw kind.

10

De Mutsaertsstichting (mw. Nassirah Mahnin)

is actief in Noord- en Midden-Limburg op het terrein van jeugdhulpverlening en geestelijke gezondheidszorg aan kinderen en jongeren, maatschappelijke opvang en begeleiding aan vrouwen en hun kinderen. Er is zowel ruimte voor behandeling in de vorm van dagopvang als in leefgroepen (24-uurs opvang) en ambulante hulp. De samenwerking met het onderwijs, de GGZ, welzijnswerk maakt dat alle facetten die voor jeugd en jongeren van belang zijn, ook aandacht kunnen krijgen. Ouders en kinderen hebben dan te maken met 1 instantie: 1 loket.

De doelgroep voor de Mutsaertsstichting zijn kinderen in de leeftijd van 0 – 18 jaar (met een uitloop naar 23 jaar bij thuiswonende kinderen). De problemen waar deze kinderen mee kampen zijn o.a. concentratieproblemen, pesterijen op school, druk zijn, autisme, trauma's.

De instelling ervaart dat allochtone hulpvragers huiverig staan ten opzichte van de jeugdhulp. Door het inzetten van

tolken en sleutelfiguren, lukt het beter om tot een vertrouwensrelatie te komen. Het percentage allochtone kinderen dat zich bij de Mutsaertsstichting meldt is zeer gering. Door de intensieve samenwerking met het onderwijs – zoals bijvoorbeeld met De Zonnebloem in Roermond – blijkt wel dat het aantal meldingen toeneemt. Voor de Mutsaertsstichting is het dan ook van belang om contacten met andere (maatschappelijke) organisaties en hulpverleningsinstellingen te verbreden. Door meer contacten in het veld, is het makkelijker om adequaat en snel hulpverleningsvragen van kinderen en hun ouders te herkennen/signaleren en samen naar oplossingen te zoeken.

De Mutsaertsstichting start met een zgn. intakegesprek. Gedurende het hulpverleningstraject is het kind bij alle gesprekken aanwezig. Op dit moment bedraagt de wachttijd bij de Mutsaertsstichting 2 maanden voor de ambulante hulp en 2-3 weken bij het regioteam. Waarbij uiteraard wel aandacht is voor urgente situaties.

Hoewel het streven is om kinderen zo lang mogelijk bij hun ouders te laten wonen, is het soms nodig dat een kind uit huis geplaatst wordt. Als dit kan met instemming van de ouders, kijkt de hulpverlening samen met de ouders naar een oplossing. Helaas zijn de ouders niet altijd bereid medewerking te verlenen. In die situaties is de betrokkenheid van de Raad voor de Kinderbescherming noodzakelijk.

Rubicon Jeugdzorg (Mw. J. Tamgande)

Rubicon is een organisatie voor jeugdzorg in Noord- en Midden-Limburg. Zij begeleiden ca. 471 pleegkinderen en 250 gezinnen. De ondersteuning richt zich op jeugdigen tot 18 jaar bij het opgroeien en hun ouders bij de opvoeding. De

hulpverlening is gericht op problemen met opvoeding, ontwikkeling of gedrag. De hulpvraag van de jeugdige staat daarbij altijd centraal. Rubicon biedt hulp op maat, zowel in de thuissituatie als bij Rubicon zelf.

Als ouders en hun kinderen te maken krijgen met pleegzorg, probeert de hulpverlener samen met hen naar een oplossing te zoeken. Soms is het dan noodzakelijk om het kind (tijdelijk) uit huis te plaatsen. Rubicon werkt daarbij zoveel mogelijk samen met de ouders en pleegouders. Daar waar die samenwerking niet mogelijk is, of zelfs de veiligheid van het kind in gevaar brengt, beschikt Rubicon over “ geheime “ opvangplaatsen.

Aan welke voorwaarden moet men voldoen om pleegouder te worden?

Als eerste geldt dat er een veilige omgeving voor het kind geboden kan worden. De Raad voor de Kinderbescherming verricht daartoe een onderzoek. Daar waar sprake is van gewelds- of zedendelicten is het niet mogelijk voor pleegouderschap in aanmerking te komen. De minimale leeftijd voor pleegouders is 21 jaar. Na een eerste schriftelijke screening, volgt een selectie en voorbereidingscursus (= STAP cursus). Pleeggezinnen moeten zoveel mogelijk een afspiegeling van de maatschappij zijn. Pleeggezinnen ontvangen een wettelijk vastgestelde onkostenvergoeding.

Er is nog steeds een grote behoefte aan mensen die zich als pleegouder willen inzetten. Het aanbod van allochtone pleeggezinnen is zeer gering. Voor Rubicon is dat wel een belangrijk aandachtspunt. Zeker omdat men pleegkinderen zoveel mogelijk in de “ eigen sociale omgeving” wil plaatsen. Dus allochtone kinderen in een allochtoon pleeggezin. Als deze kinderen in een autochtoon gezin geplaatst worden, krijgen zij te maken met andere gewoonten en gebruiken. Dat is heel lastig voor deze kinderen. Reden waarom Rubicon zoveel mogelijk probeert tot een goede match te komen waarbij respect een belangrijk element is. Zij vragen pleegouders rekening te houden met de cultuur van het kind en daar ook ruimte voor te bieden. Hieronder valt dan o.a. het bezoeken van de moskee. Het sociale netwerk van het kind ziet Rubicon heel breed.

Conclusies en aanbevelingen

Er is behoefte aan toename van het aantal allochtone pleeggezinnen. Hoe komt het dat de pleegzorg deze doelgroep onvoldoende bereikt?

Naast de genoemde informatie c.q. het ontbreken daarvan, speelt schaamte bij moslimgezinnen een grote rol. Er is sprake van een taboe.

Om allochtone gezinnen meer te bereiken is het wenselijk om informatie over pleegzorg breder en gericht te verspreiden, zoals bij huisartsen en consultatiebureaus. Andere goede locaties om moslimgezinnen te bereiken zijn naast de moskee, zelforganisaties.

Hoe werft Rubicon allochtone pleegouders en hulpverleners?

Allochtone hulpverleners kent Rubicon op dit moment slechts 4. Het streven is zeker om dit aantal te vergroten. Rubicon ziet deze verbreding ook als een brugfunctie in de benadering van de allochtone gemeenschap.

Opvallend is echter dat bij vacatures het aantal allochtone kandidaten zeer gering is. Om hen te bereiken, moet de informatie op een andere wijze verstrekt worden. Te denken valt daarbij aan samenwerking met moskeeën en zelforganisaties.

Hoe denkt de Islam over pleegzorg?

Saamhorigheid in de samenleving en de zorg voor elkaar zijn belangrijk evenals opvoeding van kinderen op een islamitische wijze. Daar zit geen belemmering. De profeet was immers zelf ook een pleegkind!

Is het wenselijk een islamitische organisatie voor Pleegzorg op te richten?

De meningen over een aparte organisatie zijn verdeeld. Enerzijds is men voorstander omdat de nu bestaande organisaties en de allochtone gemeenschap elkaar onvoldoende bereiken. Wellicht kan een islamitische organisatie – als deze eenmaal haar wortels heeft gezet – de stap naar een samenwerking met autochtone organisaties makkelijker doen verlopen.

Anderzijds streeft men naar een betere samenwerking met respect voor elkaar. Door het aanbieden van multiculturele trainingen voor de medewerkers van deze organisaties leert men elkaars normen en waarden kennen en respecteren.

Provinciaal project Prima Pleegzorg

De Provincie Limburg heeft middelen vrijgemaakt voor het traject Prima Pleegzorg. Hierbij zijn alle pleegzorgaanbieders in de provincie betrokken evenals maatschappelijke organisaties. Een onderdeel daarvan is de Kleurrijke Pleegzorg. Hierbij is samenwerking gezocht met de provinciale platforms PPM en SMKK. Het project loopt van 2009 – 2012. Dit project biedt zeker mogelijkheden om hulpverleningsorganisaties en de allochtone gemeenschap dichter bij elkaar te brengen.

Tot slot geldt dat je als pleegouder een groot hart moet hebben, ongeacht de afkomst van het kind.

Intentieverklaring

PPM en ATANA hebben onlangs een intentieverklaring structurele samenwerking ondertekend. Dit met het doel bestuurlijke diversiteit te bevorderen.

Atana heeft als doelstelling "Bevorderen van diversiteit in besturen van non-profitorganisaties." Zij doet dit door het aanbieden van een trainingsprogramma van drie maanden voor bestuursfuncties in de non-profitsector. De training is specifiek bedoeld voor mensen met een dubbele culturele achtergrond, vrouwen, jongeren, mensen met een lichamelijke of psychische beperking en mensen met een andere geaardheid. Organisaties die behoefte hebben aan meer diversiteit in hun bestuur kunnen bij Atana aankloppen. Atana Zuid-Limburg probeert vraag en aanbod op elkaar af te stemmen en succesvolle matches te maken.

De intentieverklaring heeft als doel het structureren van de werving van deelnemers (jongeren, vrouwen, personen met een beperking, personen met een diverse seksuele geaardheid en personen met een dubbele achtergrond. Dit voor de periode van 2009 – 2010.

De bijdrage bestaat o.a. uit het uitwisselen van PR- en informatiemateriaal. Binnen de eigen communicatiestructuur geven de organisaties bekendheid aan elkaars activiteiten.

Voor nadere informatie zie

I www.atana-zuidlimburg.nl

E atana@trajekt.nl

12

Dialoogbus

Op 5 mei was PPM betrokken bij de organisatie van 2 activiteiten. Enerzijds de straatvoetbaldag in Heerlen (zie elders in deze Gazet) en anderzijds is de dialoogbus ingezet bij het Bevrijdingsfestival in Roermond. Dit drukbezochte festival betekende ook een enorme drukte in de bus. Vele (vooral allochtone) jongeren hebben in de bus zitting genomen om met elkaar aan de hand van stellingen in discussie te gaan. De belangstelling was van dien aard dat regelmatig jongeren in "de wacht" werden gezet. De gespreksleider in de bus was Mw. Miriam Elfassih uit Maastricht.

In dit project heeft PPM samenwerking gezocht met KPJ Limburg, JNL, COS Limburg en de Gemeente Roermond.

